

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 32 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 06.03.2012.

ຂໍ້ຕົກລົງ

ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາຍັດຕິກອງປະຊຸມ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້,
ການກວດກາປ່າໄມ້ ແລະ ການທຸລະກິດໄມ້ ຄັ້ງວັນທີ 25-26 ມັງກອນ 2012

- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງ ຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານເປີດກວ້າງ ຄັ້ງວັນທີ 26-27 ທັນວາ 2011;
- ອີງຕາມເອກະສານລາຍງານ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 012/ກປ, ລົງວັນທີ 02 ກຸມພາ 2012.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາຍັດຕິກອງປະຊຸມການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້, ການກວດກາປ່າໄມ້ ແລະ ການທຸລະກິດໄມ້ ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຄັ້ງວັນທີ 25-26 ມັງກອນ 2012, ເປັນຕົ້ນແມ່ນທິດທາງ ແລະ ມາດຕະການ ເພື່ອປັບປຸງວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາປ່າໄມ້ ແລະ ທຸລະກິດໄມ້ໃຫ້ມີປະສິດຜົນ ແນໃສ່ບັນລຸຄາດໝາຍຍຸດທະສາດການປົກຫຸ້ມປ່າໄມ້ ທີ່ໄດ້ວາງອອກ, ຊຶ່ງລະອຽດມີດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ທັດສະນະລວມ:

1.1 ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ມີບົດບາດສຳຄັນ ຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມຂອງຊາດ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ຕໍ່ໜ້າ; ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ່າໄມ້ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຍັງມີຄວາມສັບສົນ, ບໍ່ມີການປະສານກົມກຽວກັນດີ ລະຫວ່າງຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ລະຫວ່າງສູນກາງ ກັບທ້ອງຖິ່ນ; ການຊຸດຄົ້ນໄມ້ໃນເຂດປ່າຜະລິດສ່ວນຫຼວງຫຼາຍ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມລະບົບຈັດສັນແບບຍືນຍົງ, ຍັງມີລັກສະນະຊະຊາຍ, ບໍ່ໄປຕາມຫຼັກການວິຊາການ, ບໍ່ຖືກຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ບໍ່

ໄປຕາມທິດທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານທີ່ໄດ້ວາງອອກໃນກອງປະຊຸມ ໃຫຍ່ຄັ້ງທີ IX ຂອງພັກ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII; ຂາດຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການປະຕິບັດບັນດານິຕິກຳທີ່ມີ ຈົ່ງກາຍເປັນເງື່ອນໄຂໃຫ້ມີ ການສວຍໂອກາດ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆນາໆ, ເຮັດໃຫ້ລັດ ກໍຄືປະເທດຊາດ ເສຍຜົນປະ ໂຫຍດຢ່າງມະຫາສານ.

- 1.2 ການຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ແລະ ພັດທະນາປ່າໄມ້ ກໍຄື ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕາມທິດຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ, ຕ້ອງ ປົກປັກຮັກສາບ່ອນທີ່ຍັງມີການປົກຫຸ້ມໃນປະຈຸບັນ ບໍ່ວ່າຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ນອກພື້ນທີ່ 3 ປະເພດປ່າໄມ້ ບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ຊຸດໂຊມລົງຕື່ມອີກ ແລະ ພ້ອມດຽວກັນກໍຕ້ອງໄດ້ ພື້ນຟູເຂດທີ່ຊຸດໂຊມໃຫ້ຄືນເປັນປ່າ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຄາດໝາຍຍຸດທະສາດການປົກຫຸ້ມ ປ່າໄມ້ໃຫ້ໄດ້ 65% ໃນປີ 2015 ແລະ 70% ໃນປີ 2020.

2. ວຽກທີ່ພົວພັນເຖິງນະໂຍບາຍລວມ:

- 2.1 ກຳນົດເຂດນຳໃຊ້ທີ່ດິນລວມລະດັບຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໃຫ້ສຳເລັດໂດຍໄວ ເພື່ອ ເປັນບ່ອນອີງ ໃນການປັບປຸງລະບຽບການ ໃນການໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນໃຫ້ເປັນລະບົບ ລວມສູນ ແລະ ກຳນົດເຂດປະເພດທີ່ດິນຕ່າງໆໃຫ້ຈະແຈ້ງ ເພື່ອກຳນົດແນວທາງ ແລະ ແຜນການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ສະເພາະແຕ່ລະປະເພດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ແລະ ບໍ່ຂັດ ແຍ້ງກັນ.
- 2.2 ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນ ໃນເຂດ 3 ປະເພດປ່າໄມ້ ແລະ ໃນບ່ອນທີ່ມີປ່າໄມ້ ຢູ່ນອກເຂດຂອງ 3 ປະເພດປ່າ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ.
- 2.3 ປັບປຸງລະບົບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຄືນໃໝ່ ໂດຍແບ່ງເຂດຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂອງເມືອງອອກ ເປັນເຂດຄຸ້ມຄອງຍ່ອຍ ຕາມກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງໃຫ້ມີໜ່ວຍຄຸ້ມຄອງສະ ເພາະ ເພື່ອໃຫ້ມີຜູ້ຮັບຜິດຊອບຈະແຈ້ງ ແລະ ມີການຄຸ້ມຄອງເປັນລະບົບເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ສະດວກ.
- 2.4 ຢຸດຕິການຊຳລະໜີ້ສິນ ດ້ວຍການອະນຸຍາດໂກຕາໄມ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນໂດຍກົງ; ຕ້ອງຫັນ ໄປສູ່ການຊຳລະດ້ວຍງົບປະມານ, ເປັນລະບົບ, ໂປ່ງໃສ, ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນ ການສວຍໂອກາດ ແລະ ການສູນເສຍຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດແບບບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນມີການເອົາໄມ້ເພື່ອຊຳລະໜີ້ສິນ, ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການເພື່ອ ຄົ້ນຄວ້າວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ເປັນລະບົບ, ມີປະສິດທິພາບ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ບໍ່ຄຸມ ເຄືອແກ່ຍາວ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ປະໂຫຍດສູງສຸດແກ່ປະເທດຊາດ; ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເອົາໄມ້ ແລກປ່ຽນກັບໂຄງການໃນທຸກກໍລະນີ.

3. ວຽກຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ:
 - 3.1 ຕ້ອງຮີບຮ້ອນອອກນິຕິກຳສ້າງຕັ້ງປ່າປ້ອງກັນແຫ່ງຊາດ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຜັນຂະຫຍາຍອອກເປັນລະບຽບການສະເພາະ ແລະ ເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຈັດສັນ ຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນໃນຕໍ່ໜ້າ.
 - 3.2 ຕ້ອງຮີບຮ້ອນປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ປ່າສະຫງວນໂດຍໄວ ແລະ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ.
 - 3.3 ສຸມໃສ່ວຽກງານ ແລະ ໝາຍເຂດແດນປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ກຳນົດແຜນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ທີ່ຕິດພັນກັບການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນທີ່ອາໄສໃນເຂດປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ ໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.
 - 3.4 ສ້າງກົນໄກສະໜັບສະໜູນ ທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ເກີດມີການຈັດສັນປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວະນາໆພັນແບບຍືນຍົງ ຕິດພັນກັບການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ, ການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແລະ ການພັດທະນາດ້ານອື່ນໆ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການເຂົ້າຮ່ວມເປັນເຈົ້າການຂອງປະຊາຊົນ ເຊັ່ນ: ກົນໄກການຈ່າຍຄ່າຕອບແທນການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້; ກົນໄກສິນເຊື່ອກາກບອນ; ກົນໄກການຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍການທຳລາຍຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ຫຼື ຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າໄມ້; ການເພີ່ມປະສິດທິພາບການນຳໃຊ້ໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ.
 - 3.5 ຢຸດຕິການຂຸດຄົ້ນ, ການຄ້າຂາຍ, ການອະນຸຍາດນຳຜ່ານ ພືດ ແລະ ສັດຊະນິດຫວງທ້າມ, ຖືກຄຸກຄາມ, ຫາຍາກ ຫຼື ໃກ້ຈະສູນພັນ; ປະຕິບັດຢ່າງຕັ້ງໜ້າພັນທະ ແລະ ສົນທິສັນຍາທີ່ປະຕິບັດຮ່ວມກັບສາກົນ (CITES), ພາກພື້ນ ແລະ ລະຫວ່າງປະເທດ; ຄຸ້ມຄອງບັນດາຊະນິດພັນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
4. ວຽກງານຈັດສັນເຂດປ່າຜະລິດ:
 - 4.1 ຮີບຮ້ອນ ສ້າງແຜນຈັດສັນເຂດຜະລິດປ່າໄມ້ ໃຫ້ສຳເລັດ ໃນປີ 2015 ເພື່ອນຳເອົາປ່າໄມ້ ເຂົ້າສູ່ລະບົບການຈັດສັນແບບຍືນຍົງ.
 - 4.2 ຂະຫຍາຍການຈັດສັນປ່າໄມ້ບ້ານ ຕິດພັນການຈັດສັນ 3 ປະເພດປ່າ; ສົ່ງເສີມການປູກໄມ້ ປະສົມປະສານກັບພືດກະສິກຳ ຫຼື ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ເປັນເສດຖະກິດ ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ ແລະ/ຫຼື ຜະລິດສະບຽງ ແລ້ວແຕ່ເງື່ອນໄຂເໝາະສົມ.
 - 4.3 ເສີມຂະຫຍາຍການຍັງຢືນປ່າໄມ້, ການຍັງຢືນໄມ້ ແລະ ການຍັງຢືນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ (ລະບົບຄຸ້ມຄອງແບບຕ່ອງໂສ້), ລວມທັງການປັບປຸງການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການທຸລະກິດປ່າໄມ້.
5. ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການຂຸດຄົ້ນໄມ້:
 - 5.1 ລັດຖະບານອະນຸມັດແຜນຂຸດຄົ້ນໄມ້ປະຈຳສິກປີ ສະເພາະແຕ່ໃນເຂດປ່າຜະລິດທີ່ມີແຜນຈັດສັນ ແລະ ເຂດທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງຂຸດຄົ້ນໄມ້ອອກ, ເຊັ່ນ: ເຂດກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ເຂດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ແລວສາຍໄຟ, ແລວທາງ, ເຂດບຸກເບີກເນື້ອທີ່ປູກໄມ້ ແລະ

ພຶດຊະກຳກຳປ່ອນທີ່ລັດຖະບານໄດ້ອະນຸມັດເທົ່ານັ້ນ; ອັນພິເສດແມ່ນຕ້ອງອະນຸມັດໃຫ້ປ່າໄມ້ຊາວບ້ານໃນເຂດໂຄງການນ້ຳເທີນ 2 ຊຸດຄົ້ນໄມ້ ແຕ່ລະປີ 6.000 ແມັດກ່ອນຢູ່ໃນເຂດປ່າໄມ້ຊຸມຊົນ ຕາມພັນທະທີ່ລັດຖະບານມີຕໍ່ສາກົນ ເພື່ອເອົາລາຍຮັບນີ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເພີ່ມລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໃນເຂດທີ່ຖືກຍົກຍ້າຍຈັດສັນ. ການອະນຸມັດແຜນສະເໜີຊຸດຄົ້ນປະຈຳປີ ຄວນໃຫ້ທັນໃນເດືອນກໍລະກົດຂອງແຕ່ລະປີ ແລະ ເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ມີການອອກອະນຸຍາດເພີ່ມ ຈາກແຜນທີ່ໄດ້ອະນຸມັດປະຈຳປີແລ້ວ. ສຳລັບສົກປີ 2011-2012, ລັດຖະບານຄວນອະນຸມັດການຊຸດຄົ້ນໄມ້ ສະເພາະແຕ່ໃນເຂດໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເຂດບຸກເບີກເນື້ອທີ່ປູກໄມ້ ແລະ ພຶດຊະກຳທີ່ລັດໄດ້ອະນຸມັດແລ້ວ ໂດຍມີການຄຸ້ມຄອງຄັກແນ່; ສ່ວນເຂດປ່າຜະລິດທີ່ຈັດໄດ້ສັນ ແລະ ສຳເລັດການສຳຫຼວດໝາຍຕົ້ນຕັດແລ້ວ ກໍ່ອະນຸມັດໃຫ້ຊຸດຄົ້ນ ໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສັງລວມນຳສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານຕົກລົງ.

- 5.2 ການຊຸດຄົ້ນໄມ້ໃນເຂດປ່າຜະລິດ, ໃຫ້ກອງຊຸດຄົ້ນໄມ້ ຫຼື ວິສາຫະກິດຊຸດຄົ້ນໄມ້ຂອງແຂວງ ເປັນຜູ້ດຳເນີນ ແລະ ໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າຮ່ວມໃນບ່ອນທີ່ມີເງື່ອນໄຂ. ສຳລັບການຊຸດຄົ້ນໄມ້ ໃນເຂດບຸກເບີກກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເຂດຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ແລະ ເຂດບຸກເບີກປູກໄມ້ ຫຼື ພຶດຊະກຳທີ່ລັດຖະບານອະນຸມັດ ແມ່ນໃຫ້ຈັດຕັ້ງການປະມູນການຊຸດຄົ້ນ ເພື່ອໃຫ້ບໍລິສັດທີ່ມີເງື່ອນໄຂທີ່ຈະສາມາດຕອບສະໜອງ ແລະ ຮັບປະກັນໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການດ້ານມາດຖານເຕັກນິກ ເຂົ້າໄປຊຸດຄົ້ນໄມ້.
- 5.3 ການຊຸດຄົ້ນໄມ້ ໃນເຂດໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການວ່າດ້ວຍການຊຸດຄົ້ນໄມ້ ແລະ ອະນາໄມຫຼັງການຊຸດຄົ້ນ ໃນຂອບເຂດອ່າງເກັບນ້ຳເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ສະບັບເລກທີ 0112/ກປ, ລົງວັນທີ 25/11/2008 ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
- 5.4 ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ອະນຸມັດໂຄງການທີ່ພົວພັນເຖິງການນຳໃຊ້ ຫຼື ຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າໄມ້ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການປະກອບຄໍາເຫັນ ຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
- 5.5 ການຊຸດຄົ້ນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະ ພຶດເປັນຢາ ເພື່ອທຸລະກິດ ຕ້ອງດຳເນີນຕາມແຜນຈັດສັນຢ່າງມີລະບົບ ແລະ ບົນພື້ນຖານຜົນການສຳຫຼວດຕົວຈິງ.
- 5.6 ການຊຸດຄົ້ນໄມ້ຫວງຫ້າມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 101 ຂໍ້ທີ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2007, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ.
- 5.7 ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ແລະ ຕິດຕາມການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ທ່ອນ, ຕົ້ນໄມ້ທຳມະຊາດເພື່ອເປັນໄມ້ປະດັບ, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ພຶດເປັນຢາ ລວມທັງ ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ເລື້ອຍຫລື ແປຮູບທຸກຊະນິດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ທຸກຊະນິດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້.

- 5.8 ເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການຄຸ້ມຄອງແຮງງານຕ່າງດ້າວ, ພາຫານະ ແລະ ກົນຈັກ ຊຸດຄົ້ນ, ລາກແກ່, ຂົນສົ່ງໄມ້ (ລົດແຊແລວ) ຄື: ຕ້ອງໄດ້ມີລະບຽບ ແລະ ມາດຕະການ ທີ່ຮັດກຸມໃນການຄຸ້ມຄອງ.
6. ການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດໄມ້:
 - 6.1 ມອບໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຜູ້ຂາຍໄມ້ທ່ອນທີ່ຊຸດຄົ້ນຈາກທຸກໆ ແຫຼ່ງ ດ້ວຍຮູບການປະມຸນເປີດກວ້າງ ຫຼື ທາບທາມລາຄາ ໃນລະດັບຊາດ ໂດຍເປີດກວ້າງໃຫ້ທຸກໆໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີສິດເຂົ້າຮ່ວມ.
 - 6.2 ດັດສົມຈຳນວນໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ ໃຫ້ສົມຄູ່ກັບຄວາມສາມາດສະໜອງໄມ້ຈາກປ່າ ຜະລິດ; ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ຕ້ອງປະຕິບັດໄດ້ມາດຖານ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບເລກທີ 0719/ອຄ, ຕ້ອງທັນເຂົ້າສູ່ລະບົບການຜະລິດແບບອຸດສາຫະກຳ, ມີຄວາມທັນສະໄໝ ດ້ວຍການຍົກສູງຜະລິດຕະພາບ ແລະ ປັດໄຈການຜະລິດ; ແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ລະຫວ່າງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ ແລະ ຖືເອົາຄວາມສາມາດຕອບສະໜອງຂອງປ່າ ເປັນພື້ນຖານໃນການອອກອະນຸຍາດຊຸດຄົ້ນ ແລະ ການຂະຫຍາຍໂຮງງານ ແລະ ທຸລະກິດກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ.
 - 6.3 ຢຸດຕິການອອກອະນຸຍາດໃຫ້ເກັບຊີ້ໄມ້; ເຂັ້ມງວດຕໍ່ການເກັບຊີ້ແບບຊະຊາຍ ແລະ ບັງຄັບໃຫ້ການຊີ້ຂາຍໄມ້ ຕ້ອງປະຕິບັດການຊຳລະຜ່ານທະນາຄານ.
 - 6.4 ໃຫ້ກວດຄືນການອອກທະບຽນວິສາຫະກິດ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ການອອກອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອປັບປຸງໃຫ້ມີລັກສະນະສະເພາະກິດຈະກຳປ່າໄມ້.
7. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍດ້ວຍໄມ້:
 - 7.1 ໃຫ້ກຳນົດລະບົບໃຫ້ຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບການອະນຸມັດໄມ້ນະໂຍບາຍ ແລະ ໄມ້ສົມທົບການພັດທະນາປະເພດຕ່າງໆ ແລະ ໃຫ້ອີງໃສ່ ມາດຕາ 40 ແລະ 41 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້. ສຳລັບໂຄງການຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ທີ່ເອົາໄມ້ສົມທົບການກໍ່ສ້າງໂຮງຮຽນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 40 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ແລະ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ມີແບບ ແລະ ລາຍການວັດສະດຸ ຊຶ່ງສະຖາບັນອອກແບບກໍ່ສ້າງເປັນຜູ້ຍັງຢືນຕິດຄັດກັບເອກະສານສະເໜີຂໍຕັດໄມ້ ເຖິງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.
 - 7.2 ຢຸດຕິການອະນຸມັດໄມ້ນະໂຍບາຍ ໃຫ້ຄອບຄົວຜູ້ມີຄຸນງາມຄວາມດີຕໍ່ປະເທດຊາດ, ພະນັກງານບຳນານ ແລະ ອື່ນໆ.
8. ວຽກງານກວດກາປ່າໄມ້:
 - 8.1 ລົບລ້າງຄະນະສະເພາະກິດ ທີ່ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອກວດກາໄມ້ ໃຫ້ໝົດ ເພື່ອໃຫ້ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງປະຕິບັດພາລະບົດບາດຂອງຕົນໄດ້ເຕັມສ່ວນ.

- 8.2 ໃນການປັບປຸງວຽກງານກວດກາປ່າໄມ້ ໃຫ້ສາມາດເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງລວມສູນເປັນເອກະພາບ ຕາມຂະແໜງການສາຍຕັ້ງນັ້ນ, ໃນຂັ້ນຕົ້ນ ໃຫ້ຖອດຖອນ ບົດຮຽນນຳຂະແໜງການພາສີສາກ່ອນ.
- 8.3 ປັບປຸງລະບົບການກວດກາປ່າໄມ້ ຢູ່ຕາມຈຸດທີ່ແໜ້ນລຽບຕາມຊາຍແດນ ແລະ ຈຸດຕ່າງໆ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ. ໃນໄລຍະຍາວ, ຕ້ອງປັບປຸງວຽກງານກວດກາໃຫ້ກວມເອົາທຸກ ຂອດວຽກ ນັບແຕ່ການກວດກາການປະຕິບັດຂໍ້ບັງຄັບ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆໃນການຈັດ ສັນປ່າ, ການກວດກາການຂຸດຄົ້ນ, ການຄຸ້ມຄອງ-ຕິດຕາມການເຄື່ອນຍ້າຍຜະລິດຕະຜົນ ປ່າໄມ້, ການກວດກາເພື່ອການຍັງຢືນປ່າໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ.
- 8.4 ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຕາມແລວຊາຍແດນ, ຄວນສືບຕໍ່ການເຈລະຈາໃນລະດັບຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາສາກົນ ວ່າດ້ວຍການປົກປັກ ຮັກສາຊາຍແດນ. ພ້ອມນີ້, ກໍຄວນນຳເອົາການພັດທະນາທີ່ຈຳເປັນເຂົ້າໄປ ເຊັ່ນ: ການ ສ້າງເສັ້ນທາງ.
9. ວຽກສົ່ງເສີມການປຸງແຕ່ງ, ການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດ ແລະ ການຄ້າ:
- 9.1 ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບໍ່ຄວນອອກລະບຽບການເກັບເງິນເພີ່ມຈາກການຂາຍໄມ້, ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ ແລະ ສິ່ງອອກໄມ້ ທີ່ບໍ່ນອນຢູ່ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຄຳທຳ ນຽມຂອງລັດວາງອອກ;
- 9.2 ເພີ່ມທະວີການພັດທະນາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການຜະລິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ໄມ້ເພື່ອ ພະລັງງານ ເຊັ່ນ: ໄມ້ຟື້ນ, ຖ່ານ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມກວດ ກາຄັກແນ່; ໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສົມທົບກັນເພື່ອກຳນົດລະບຽບການສະເພາະທີ່ຈຳເປັນ.
10. ວຽກງານປັບປຸງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກຳ:
- 10.1 ໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເຂົ້າຮ່ວມກວດເບິ່ງຄືນ ແລະ ປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ແລະ ນິຕິ ກຳອື່ນໆໃຫ້ມີຄວາມຮັດກຸມ, ບໍ່ມີຊ່ອງຫວ່າງ, ຮັບປະກັນຄວາມກົມກຽວຂອງວຽກງານ ໃນຂົງເຂດຕ່າງໆ ໂດຍຖືເອົາກົດໝາຍປ່າໄມ້ເປັນພື້ນຖານ; ໃນສະເພາະໜ້າ ໃຫ້ຄົ້ນ ຄວ້າປັບປຸງ ຄຳສັ່ງເລກທີ 17/ນຍ (22/9/2008) ແລະ ລົບລ້າງຄຳສັ່ງເພີ່ມເຕີມ ເລກທີ 09/ນຍ (2/5/2008) ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂບັນຫາໄມ້ຍືດ, ໄມ້ຮີບໂຮມ ແລະ ໄມ້ເນື້ອ ອ່ອນທີ່ຄ້າງຄາ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງເລກທີ 23/ນຍ (24/2/2009).
- 10.2 ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການນຳໃຊ້ນິຕິກຳຕ່າງໆ ແລະ ຫັນໄປສູ່ ການຄຸ້ມຄອງດ້ວຍກົດໝາຍຢ່າງໜັກແໜ້ນ.
- 10.3 ຮີບຮ້ອນອອກນິຕິກຳເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນໄມ້ໃນເຂດຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ເຂດກໍ່ສ້າງ ເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ, ແລວທາງ, ແລວສາຍໄຟ, ເຂດບຸກເບີກເພື່ອປູກໄມ້, ພືດອຸດສາຫະ ກຳ ແລະ ເຂດນອກປ່າຜະລິດ.

11. ການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງ ລະຫວ່າງຂະແໜງການ:
- 11.1 ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງທຸກຂົງ
ເຂດວຽກງານທີ່ພົວພັນກັບເຂດປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ.
- 11.2 ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ທຸກຂົງເຂດວຽກງານທີ່ພົວພັນກັບ
ເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ນອກເຂດພື້ນທີ່ 3 ປະເພດປ່າ ແລະ ປ່າປູກ.
ນອກຈາກນີ້, ຍັງຮັບຜິດໂດຍກົງວຽກງານກວດກາປ່າໄມ້, ວຽກຍັງຢືນປ່າໄມ້.
- 11.3 ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ການກຳນົດລາຄາຂາຍ
ແລະ ການຊື້-ຂາຍຜະລິດຜົນປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 2: ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດ
ລ້ອມ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປະສານ
ສົມທົບກັນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດຕິກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນເປັນຢ່າງດີ.

ມາດຕາ 3: ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ບັນດາແຂວງໃນທົ່ວປະເທດ
ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງ
ສະບັບນີ້ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 4: ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທ່ານ ສິນທິພອນ ພົມວິຫານ